

mange af de mål, der opstilles, og vi er også enige i det der med at få Forskningsdanmark til at arbejde bedre sammen, uanset om det er offentligt eller privat. Vi er enige i, at der er en masse, der kan samfinansieres og alle de der ting. Men vi er lodret imod hovedkonstruktionen, fordi den er en knopskydning på et forskningsrådgivende system, som skal sikre kvalitet for penge. Derfor er mit ærinde sådan set at sikre, at det sker.

Må jeg så ikke sige til det her med de meget positive høringssvar, at i forhold til at der er tale om en for snæver satsning, er vi enige med Aalborg Universitetscenter, Handelshøjskolen i Århus og nogle af forskningsrådene. I forhold til hvordan der udpeges – det er det, der er vores kritik, det kunne vi jo lave om, meget gerne – er vi enige med Rektorkollegiet, med SDU og Det Frie Forskningsråd. I forhold til at det er en forkert struktur, selve fondskonstruktionen, er vi enige med DMU, Risø, ATV, Det Strategiske Forskningsråd, Koordinationsudvalget og forskellige andre. Det kan vi jo så lave om – meget gerne – også i de her forhandlinger. At det er et problem med fagligheden, er der faktisk også nogle der er inde og pege på.

Det er de fire punkter, jeg har nævnt, som vi meget gerne diskuterer. Men så kommer vi jo til selve hovedkonstruktionen, og hvis ikke den er til diskussion, så bliver det jo meget svært at opnå en fælles enighed om de ting, vi alle sammen gerne vil. Og jeg synes, det er ærgerligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil da gerne indledningsvis gøre opmærksom på, at i den danske flora er der mange skønne vækster, der formerer sig ved knopskydning. Blandt botanikere er det bestemt ikke noget skældsord.

Jeg har siddet under den hidtidige debat og brudt min hjerne med, hvor i den forskningsrådslovgivning, som vi lavede sammen, der står noget om, at herefter vil det være kriminelt og ulovligt at lave nogen som helst form for forskningsfinansiering uden for forskningsrådssystemet, og at det måske næsten var noget, man kunne komme i fængsel for. Sådan hører jeg det. Jeg kan ikke huske, at vi har lovgivet på den må-

de, og jeg synes, at der er tale om en skrupskør tanke. Hvorfor skulle man dog ikke kunne det?

Dansk Folkeparti har fra begyndelsen hilst forslaget om den højteknologiske fond velkommen, og det vil vi så også gøre i dag.

Vi tror, man skal gøre sig klart, at vi Christiansborgpolitikere ikke kan sidde ved vores skriveborde og afstemningsknapper og frembringe forskning. Af og til er der en tilbøjelighed til at tale om strategiske satsninger på en måde, så man kunne tro, at nogen lå under for sådan en forestilling. Men forskning – og det er, hvad enten vi taler om højteknologi eller humaniora – opstår der, hvor forskertrangen og kreativiteten og nysgerrighedens engagement selv går på banen.

Hvad vi kan her i Folketinget, er alene at frugtbar gøre og nyttiggøre det potentiale, der findes rundtomkring i forskningsmiljøerne, og selvfølgelig også at skabe baggrund for miljøernes opståen. Hvad det sidste angår, har vi jo en række lysende eksempler i de aktiviteter, som Danmarks Grundforskningsfond har igangsat, aktiviteter, som for ca. 50 pct.s vedkommende befinder sig inden for de tre højteknologiske områder, som den nye fond skal satse på, især bioteknologi og nanoteknologi. Det er formentlig ikke overdrevet at sige, at de nanoteknologiske forskningsmiljøer, vi har, skyldes Danmarks Grundforskningsfond – også at bioteknologien står meget stærkt.

Kl. 13.30

Med de bemærkninger er det så også antydnet, at Danmarks særlige muligheder faktisk ikke så meget ligger i at kappes med det store udland om at produktudvikle eksisterende landvindinger, som alle andre også kaster sig over, men at styrke den grundforskning, som vinder nyt land og dermed bringer Danmark på den højteknologiske forsknings verdenskort. Vi skal selv sætte forskningens præmisser, naturligvis ikke i Folketinget, men først og sidst ude i laboratorierne.

En af de væsentlige nye muligheder, der ligger i den højteknologiske fond, er for os at se det perspektiv, som Det Strategiske Forskningsråd har peget på med pjecen »Forskning der nytter«, sammenkædningen af nano-, bio- og it-teknologisk forskning, som måske kan indvarsle en ny æra ikke mindst i forbindelse med sygdomsbehandling.

Selv om et par milliarder forekommer en at være ufattelig mange penge, ja, så er udbyttet jo mere begrænset, når der er tale om renteaffæstet, og derfor finder vi det frugtbart, at loven